

Krist Kralj

U nama je pomiješano dobro i zlo. Svoje djelovanje čovjek može iskoristiti na dobro, a može i okrenuti na zlo. U patnji čovjek može biti hrabar, odvažan, dobiti nove kreposti i pobijediti smrt i trpljenje, ali može se okrenuti negativno, početi mrmljati, samosažalijevati se, vikati, sve oko sebe vrijeđati i uništavati samog sebe. Istu sudbinu u nama ima i vlast. Vlašću može netko služiti drugima, ili može druge porobljavati. Vlast netko može uzeti kao autoritet kojim čuva svoj narod, izgrađuje njegovo bogatstvo i stvara zakone koji će voditi k sve većem blagostanju i miru. Ali vlašću se može čovjek poslužiti tako da uzme oružje, vojsku i policiju u svoje ruke, te napravi strahovladu, drugima zabrani da govore što žele, zaustavi slobodu među ljudima. Majka ima vlast nad djetetom, ali ne da njime vlada, nego da nad njim bdije, da ga čuva, štiti, liječi, da ga brani od svega što ga može napasti. U majci vlast postaje ljubav. Otac može tako voljeti svoju obitelj da se brine kako bi ona sve imala, on može tako naređivati u kući da svi disciplinirano zajednički jedni drugima služe, može svojim autoritetom pomoći da djeca disciplinirano uče, da se nauče pobjeđivati lijenosti, strasti i nemarnosti, te tako njegova vlast postaje vlast ljubavi. Liječnik vlada bolnicom i pacijentima, ali ne

da se pacijenti osjete podčinjenima, nego je to vlast nad njihovim bolestima, to je vlast ozdravljenja. Učitelj ima vlast nad djecom u školi, od njih može zahtijevati da pišu domaće zadaće i da budu dobri u školi. Policajac ima vlast na ulici da čuva mir i red, da stanovnici kraj njega budu sigurni, te stoga nitko njegovu vlast ne osjeća kao strahovladu. No, ako je tiranski režim u nekoj zemlji, tada policajac nije čuvar slobode i discipline, nego on čuva režimske ljude od naroda. Tada je njegova vlast negativna, on prijeti i ubija, i ljude zarobljava, umjesto da oslobađa. Dok je vladar dobar, njegova vladavina bit će sigurno na slobodu i blagostanje ljudima. Ako vladar postaje zao, onda on ima potrebu da sebe brani od drugih, tada će zloupotrijebiti vlast i ljudi će ga morati slušati, ne zato što je on kompetentan da im naredi, nego zato što on želi pokazati vlast i tiranstvo.

Drugačija je vlast neprijateljskog vojnika prema našem narodu, a drugačija vlast našeg vojnika prema našem narodu. Naš vojnik oslobađa naš narod, neprijateljski vojnik zarobljava. Ista je moć oružja i autoritet vlasti u jednih i drugih, a ipak velika razlika u vršenju vlasti. Drugačije će policajac čuvati djecu u igri, a drugačije će čuvati lopova ili zločinca da ne naškode djeci. Djeci je on znak i vlast slobode, zločincu je on znak prijetnje i neprijateljstva.

U povijesti su brojni kraljevi bili blagoslivljeni od naroda, neki su u katoličkom svijetu bili uvršteni u kanon svetaca, drugi su bili vrlo plemeniti i stvarali mir, neki su čuvali doista slobodu narodu i stvarali kulturni napredak. No, bilo je brojnih kraljeva i careva u povijesti koji su bili tirani, koji su terorizirali svoj narod, koji su bili agresori, napadali tuđe zemlje i tuđe narode te ih zarobljavali i porobljavali. No, bilo je drugih koji su se povlačili s tuđega i stvarali pravdu, te ljubeći svoj narod njime upravljali prema blagostanju i miru.

Katolička crkva slavi svetkovinu Krista Kralja. No, ljudi imaju različita iskustva vlasti i autoriteta. Ako su ljudi doživljavali zle kraljeve, ako su vlast svojih roditelja i bližnjih doživljavali kao ropstvo, tada im govor o Isusu kao kralju stvara strah, oni imaju prema njemu averziju, njega se boje i ne mogu vjerovati da ih voli. Ako je netko doživljavao kako ga autoritet roditelja ljubi i pomaže, ako ga nitko nije ugnjetavao niti mu oduzimao slobodu, tada će mu

riječ o Kristu Kralju donijeti još veće povjerenje, sigurnost i blagostanje.

Isus Krist može biti samo dobrohotan Kralj. Njemu pripada svaki čovjek. On je svakoga od nas stvorio i on je za sve nas dao život. On ne treba ljude za neku svoju korist, ne treba ljudsku slavu da bi postao slavan kao vladar i gospodar. On ne može izgubiti vlast, nitko ga ne može ugroziti, te stoga ne treba vojsku koja bi ga čuvala od naroda, ljudi ili bilo kojeg drugog kralja. On jedino može biti strog prema onima koji čovjeka napadaju, koji čovjeka ne vole ili ga žele zarobljavati. Jer čovjek je njegovo milje, on je njegova posebna privilegirana ljubav. Bog čovjeka neizmjereno voli i čezne da s njime druguje. Stoga govor o Kristu kao kralju može čovjeku samo pomoći da se osjeća sigurnim, da se ne boji ni grijeha, ni pakla, ni neprijatelja, da se ne plaši ni vlastitog straha, ni smrti, ni patnje, ni bolesti, jer Krist nad svima vlada. Čovjek se ne mora bojati ni svih prijetnji suvremenog zagađenja prirode, ni ratova ni masakriranja, ne mora se bojati niti sudnjega dana niti propasti svijeta, jer Bog nad svime time suvereno vlada. Lik Krista Kralja stoga želi u ljude unijeti povjerenje, sigurnost, radost i slobodu da žive i da se svestrano razvijaju u životu. Sve ljudske vlasti više ili manje zarobljavaju, samo Božja oslobađa.

Dr. Tomislav Ivančić, "Oaze života"